Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26210
Copyright: Admont, Benediktinerstift

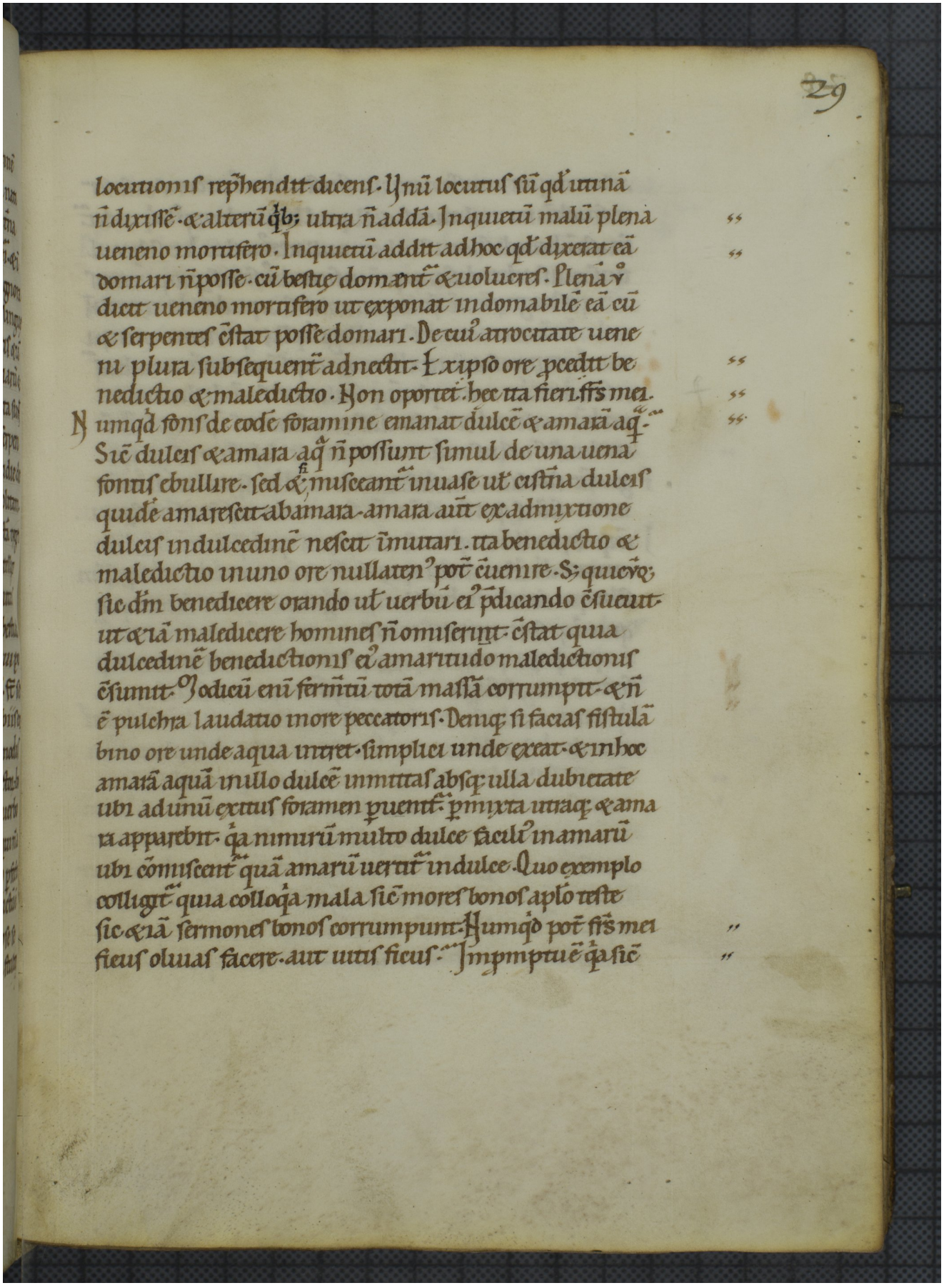

locutionis rep̄hendit dicens. Unū locutus sū qd̄ utinā
n̄ dixisse. & alterū q̄b; ultra n̄ addā. Inquietū malū plena
ueneno mortifero. Inquietū addit ad hoc qd̄ dixerat eā
domari n̄ posse. cū bestie domant̄ & uolucres. Plenā v̄
dicit ueneno mortifero ut exponat indomabilē eā cū
& serpentes c̄stat posse domari. De cui⁹ atrocitate uene
ni plura subsequent̄ adnectit. Ex ipso ore ꝓcedit be
nedictio & maledictio. Non oportet. hec ita fieri. fr̄s mei.
Numqd̄ fons de eodē foramine emanat dulcē & amarā aq̄.
Sic̄ dulcis & amara aq̄ n̄ possunt simul de una uena
fontis ebullire. sed & fi misceant̄ in uase ut̄ cistr̄na dulcis
quidē amarescit ab amara. amara aūt ex admixtione
dulcis in dulcedinē nescit īmutari. ita benedictio &
maledictio in uno ore nullaten⁹ pot̄ c̄uenire. S; quicūq;
sic d̄m benedicere orando ut̄ uerbū ei⁹ p̄dicando c̄sueuit.
ut & iā maledicere homines n̄ omiserint. c̄stat quia
dulcedinē benedictionis ei⁹ amaritudo maledictionis
c̄sumit. Modicū enī fermētū totā massā corrumpit. & n̄
ē pulchra laudatio in ore peccatoris. Deniq; si facias fistulā
bino ore unde aqua intret. simplici unde exeat. & in hoc
amarā aquā in illo dulcē inmittas absq; ulla dubietate
ubi ad unū exitus foramen ꝑuenit̄. ꝑmixta utraq; & ama
ra apparebit. q̄a nimirū multo dulce facili⁹ in amarū
ubi c̄omiscent̄ quā amarū uertit̄ in dulce. Quo exemplo
colligit̄ quia colloq̄a mala sic̄ mores bonos ap̄lo teste
sic & iā sermones bonos corrumpunt. Numqd̄ pot̄ fr̄s mei
ficus oliuas facere. aut uitis ficus. Impmptuē q̄a sic̄